

at de to Ting, jeg har omtalt, staa i nogen Forbindelse med hinanden. Paa Forhaand vil jeg dog erklære lige overfor den ærede sidste Taler og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), at jeg ikke, skjøndt jeg hørte den ærede Ministers Udtalelser, igaar, og skjøndt jeg har læst samtlige hans Foredrag i Landsthinget, har kunnet finde Spor af, hvad de have villet antyde, nemlig at der stod en Ministerkrise bagved, uagtet der har været Anledning for Finantsministeren til at fremkomme med Noget, som kunde støtte deres Paastand. Jeg tror saaledes, at man kan stemme fuldkommen frit. Den høitagtede Finantsminister holdt igaar et meget interessant Foredrag, som jeg glædede mig ved at høre, og som jeg i Hovedsagen maatte anse for rigtigt, men paa den anden Side forekommer det mig rigtignok ikke, at det, han udtalte, stod i nogen absolut direkte Forbindelse med det forelagte Lovforslag. Det skulde da være, at den høitagtede Finantsminister, som det forekom mig, noget stærkt betone, at Loven af 2den Juli 1870 om Reglerne for Udskrivning af en Indkomstskat skulde være en Slags Overenskomstlov, en Slags Kompromislov, eller hvad man nu vil kalde den, og at vi altsaa nu skulde tage den, fordi den var et Kompromis mellem Thingene. Jeg har dog i det Mindste ikke forstaaet Landsthinget saaledes, som om det havde overvættets Lyst til at faae Indkomstskatten; jeg har ikke opfattet Stillingen saaledes, som om Landsthinget skulde blive fortrydeligt paa os, dersom vi ikke efterkom den Side af Overenskomsten. S. Dyrigt blev det mig klart af dette Foredrag, som ogsaa af, hvad Flertallets ærede Ordfører sagde i Begyndelsen af Mødet igaar, at vi ingenlunde ved Lovforslagets Vedtagelse naae et eneste, endog det korteste, Skridt henimod en Afløsning af de Skatter, som hvile paa de mindre Bemidlede, og jeg tror derfor ogsaa, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), er fuldkomment paa Vildspor, naar han mener, at det skulde blive Tilfældet. Han, betone, gjentagne Gange igaar, at han stemte for Indkomstskatten netop af den Grund, og han har endog i saa Henseende foreslaaet en Ændring,

som han imidlertid vel ikke engang selv antager vil have nogen Udflugt til at gaa igjennem, saa lidt som den Lov, der behødes i den til Ændringsforslaget knyttede Anmærkning. Det er nemlig blevet mig fuldstændig klart, at kun en fast Indkomstskat er i Stand til at afløse andre Skatter, og at den høitagtede Finantsminister kun vil gaa ind paa en Afløsning, naar vi faae en saadan, og det er ogsaa den ærede Ordførers Stilling. Hans Stilling er nu ydermere den, at han er imod en Indkomstskat overhovedet, og da han taler paa Flertallets Vegne, tør jeg vel ogsaa antage, at det Flertal, paa hvis Vegne han taler, er imod en Indkomstskat overhovedet (Ordføreren: Det har jeg ikke sagt!). Den ærede Ordfører sagde udtrykkelig igaar, at det var en meget ubillig Skat og citerede derfor Ord af det 5te kongevalgte Medlem i Landsthinget. Det forekommer mig, at der er to Forudsætninger, som kunne bevæge det høje Thing til at stemme for Indkomstskatten. Den ene er den, at vi derved kunde afløse andre Skatter, saaledes at Beskættningen blev mindre trykkende for de mindre Bemidlede, men jeg tror, det er temmelig klart, at vi ikke i saa Henseende ville naae Noget. Den anden Forudsætning er den, at Skatten var en Nødvendighedsstat, men dette gif den ærede Finantsminister uden om; i det Mindste forekom det mig saaledes. Han paaviste ikke, at den for Tiden var en Nødvendighedsstat, og jeg tror da ogsaa, at det flere Gange er blevet fuldstændig godtgjort baade her og i det andet Thing, at finantsielle Hensyn ingenlunde kræve den. Den ærede Ordfører sagde vel igaar, at han troede, at man altid lod sig paavirke i Henseende til Endereultatet af den Stilling, man overhovedet indtog; men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at den Opfattelse, som f. Ex. jeg har af de finantsielle Forhold, gav jeg allerede tilkjende ved 1ste Behandling af Finantsloven. Jeg mindes endnu tydelig, at jeg sagde, at der fra 1857—68 var en Underbalance af 8 Millioner, hvilket er noget mere ugunstigt, end Finantsministeren har set Sagen. Saaledes udtrykte jeg mig, og et æret Medlem her bagved (Schjørring), der har været Formand i Finantsudvalget, sagde da: Ja, saa er det vist rigtigt! Jeg